

**Magiczny
Kraków**

Sprawozdanie z 7 spotkania Klubu Starsburskiego

2011-03-09

7 Spotkanie Klubu Strasburskiego

Strasbourg, 17 - 18 listopada 2009

„Prawa dziecka 20 lat po uchwaleniu Konwencji Praw Dziecka - jakie jest zaangażowanie europejskich miast?”

Sprawozdanie

Wtorek 17 listopada 2009

Zwiedzanie ośrodka « Quinzaine de l'Aubette »

Program spotkania Klubu Strasburskiego rozpoczął się zwiedzaniem Aubette – centrum architektury i kulturalnego życia Strasburga. Z okazji 20 rocznicy uchwalenia Międzynarodowej Konwencji Praw Dziecka, mieszcząca się w nim galeria sztuki, należąca do miasta, gościła w bieżącym roku obszerną ekspozycję pedagogiczną, będącą efektem pracy dzieci z przedszkoli, szkół podstawowych oraz średnich ze Strasburga i okolic. Działalność ośrodka „La quinzaine de l'Aubette” stanowiła jeden z głównych przejawów mobilizacji Strasburga dotyczących tej rocznicy. Oprowadzani przez p. Sylvie Dieckhoff, kierownika wydziału rodziny i dzieciństwa urzędu miasta Strasburga, członkowie „Klubu...” mogli podziwiać dziecięce rysunki, zainspirowane Konwencją Praw Dziecka, a także tematyczne warsztaty, zorganizowane specjalnie dla dzieci, jak również obejrzeć projekcje filmów.

Powitalny obiad w siedzibie Rady Europy

Z okazji powitalnego obiadu w siedzibie Rady Europy, Wicemer Strasburga ds. kontaktów międzynarodowych p. Nawel Rafik-Elmrini powitała wszystkich gości, przybyłych z: Krakowa, Katowic, Iasi, Splitu, Bratysławy, Ljubljany, Debreczyna, Starej Zagory i Varny, a także Prezydenta Miasta Douala 4 w Kamerunie, który był gościem honorowym dorocznego spotkania „Klubu Strasburskiego” 2009.

„Prawa Dziecka w Europie - wyzwania i lokalna polityka samorządowa w miastach”

W swoim wystąpieniu inauguracyjnym, p. Nawel Rafik-Elmrini podziękowała członkom „Klubu...” za udział w spotkaniu i szczególnie podkreśliła obecność kameruńskiego miasta Douala 4 jak również Stuttgartu - miasta partnerskiego Strasburga, będącego inicjatorem sieci „Cities for Children” [Miasta dla dzieci]. Pani wicemer przypomniała też historię utworzenia „Klubu Strasburskiego”, działającego od 2003 r., a także jego misję wzmacniania współpracy między miastami w państwach, które dołączyły do Unii Europejskiej w latach 2004 - 2007 lub ubiegających się o członkostwo. Z okazji 20 rocznicy uchwalenia Międzynarodowej Konwencji Praw Dziecka, p. Wicemer Nawel Rafik-Elmrini wyraziła życzenie, aby dwa dni obrad doprowadziły do wypracowania konkretnych kierunków

współpracy w tej dziedzinie między miastami członkowskimi „Klubu Strasburskiego”.

Podczas obrad okrągłego stołu, przedstawicielka Rady Europy p. Liubov Samokhina, z Dyrekcji Generalnej Spójności Społecznej Rady Europy, Doradca programu „Budowanie Europy z dziećmi i na rzecz dzieci”, rozpoczęła debatę przedstawiając Międzynarodową Konwencję Praw Dziecka – pierwsze narzędzie prawne, uchwalone na poziomie międzynarodowym, zmuszające do ochrony nieletnich. Ten międzynarodowy traktat został przedłożony do podpisu 20 listopada 1989 r. państwom należącym do Organizacji Narodów Zjednoczonych. Do chwili obecnej podpisało go 190 krajów. Pani Samokhina przedstawiła szczegółowo politykę Rady Europy w dziedzinie walki z przemocą wobec dzieci, realizowaną poprzez program „Europa z dziećmi i dla dzieci”.

Następnie głos zabrała p. Madame Julia Droege, koordynator sieci „Cities for Children”, żeby przedstawić program prowadzony przez Urząd Miasta Stuttgartu w dziedzinie ochrony praw dziecka oraz europejską sieć „Cities for Children”, zainicjowaną w 2007 r. przez Stuttgart. Sieć ta jest strukturą, skupiającą w chwili obecnej ponad 50 miast i umożliwiającą wymianę dobrych praktyk. Pani Droege odpowiadała następnie na różne pytania, dotyczące m.in. finansowania oraz realizacji tej inicjatywy.

Pani Adina Samson, doradca prezydenta miasta Iasi w Rumunii, przedstawiła politykę swojego miasta dotyczącą osób nieletnich w trudnej sytuacji, a zwłaszcza dzieci, których rodzice pracują za granicą. Opowiedziała o utworzeniu specjalnego ośrodka dla nieletnich znajdujących się właśnie w takiej sytuacji, a także omówiła cel istnienia tej placówki i zasady jej funkcjonowania. Następnie odpowiadała na różne pytania, dotyczące m.in. kryteriów selekcji podopiecznych, a także wspieraniu działalności ośrodka przez różne stowarzyszenia.

Wicemer Strasburga ds. dzieciństwa, działań edukacyjnych i życia szkolnego p. Nicole Dreyer, podzieliła się swoimi codziennymi doświadczeniami w zakresie walki o ochronę praw dziecka, które wiążą się ściśle z prawami kobiet. Przedstawiając szczegółowo politykę miasta Strasburga z okazji 20 rocznicy uchwalenia Konwencji Praw Dziecka, zwróciła uwagę na fakt niedawnego uświadomienia środowisk edukacyjnych i pozaszkolnych o uznaniu tych praw i ich waloryzacji.

Aby konkretniej zilustrować politykę miasta Strasburga, głos zabrała p. Danièle Renard Fuehrer, przedstawiciel referatu ds. dzieciństwa, by w detalach przedstawić planowane w niedługim czasie wprowadzenie tzw. „karty jakości” w placówkach wczesnodziecięcych (cel, treść karty, narzędzia diagnostyczne oraz ocena).

Po tej szczegółowej prezentacji, adwokat w strasburskiej izbie adwokackiej, mecenas Valérie Gletty, zaangażowana w obronę nieletnich ofiar, przypomniała o niezwykle ważnej roli, jaką odgrywa personel placówek szkolnych i przedszkolnych w powiadamianiu służb ds. ochrony dzieci, o dzieciach zdradzających objawy występujące u ofiar przemocy domowej. Mecenas Gletty przedstawiła następnie działalność stowarzyszenia THEMIS, którego jest aktywnym członkiem. Jest to stowarzyszenie udzielające pomocy psychologicznej, edukacyjnej i prawnej nieletnim ofiarom przemocy.

Środa 18 listopada 2009

„Europejska i międzynarodowa współpraca na rzecz poszanowania Praw Dziecka”

Pani Mélusine Harlé, francuski koordynator współpracy z UNICEF'em w zakresie inicjatywy „Miasta przyjazne dzieciom”, omówiła ten swoisty „znak jakości” i warunki jego przyznawania. Przede wszystkim chodzi o prowadzenie przez dane miasto ciągłej dynamiki rozwoju i innowacji, jasno określone cele w zakresie partycypacji młodzieży [w życiu miasta], ale też o przyjęcie postawy ukierunkowanej na wsłuchiwanie się w opinie dzieci, jak również podejmowanie wysiłków zmierzających do ułatwienia im dostępu do edukacji, zdrowia, ochrony, kultury, rozrywek, etc. Kończąc, p. Harlé podkreśliła wartość dodaną projektów solidarności międzynarodowej, tworzącej więzi pomiędzy dziećmi z różnych krajów w tej tematyce, a także podzieliła się pomysłem utworzenia europejskiej sieci wymiany dobrych praktyk w służbie dzieciom i młodzieży.

Po tym wystąpieniu, p. Nawel Rafik-Elmrini zgłosiła kandydaturę miasta Strasburga o ubieganie się o tytuł „Miasta przyjaznego dzieciom”. Przy tej okazji p. Wicemer przypomniała powód zaproszenia p. John N'Dangle Kumase, Prezydenta miasta Douala 4: otóż właśnie z tym miastem Strasbourg rozwija współpracę zdecentralizowaną w dziedzinie opieki nad „dziećmi ulicy” w mieście Douala 4.

Pan Prezydent John N'Dangle Kumase zabrał głos, aby szczegółowo przedstawić działania prowadzone przez miasto Douala 4, mające na celu niesienie pomocy szkolnej i sanitarnej dzieciom znajdującym się w trudnej sytuacji. Została także podniesiona kwestia walki z rozprzestrzeniającą się chorobą AIDS – wywołując ożywioną dyskusję uczestników.

Pani Caroline Huck, Dyrektor Biura Alzacji w Brukseli w kompleksowy sposób zaprezentowała inicjatywy legislacyjne dotyczące ochrony praw dziecka w Unii Europejskiej, jak również narzędzia finansowania europejskiego, o jakie mogą ubiegać się miasta. Przypomniała także, iż w związku z ratyfikacją Traktatu Lizbońskiego przez 27 państw członkowskich, Karta Praw Podstawowych U.E., której artykuł 24 jest poświęcony „Prawom dziecka”, z dniem 1 grudnia 2009 staje się prawnie wiążący w całej Unii Europejskiej (z wyjątkiem Polski i Republiki Czeskiej)[1]. Odniosła się również do Rezolucji Parlamentu Europejskiego z 16 stycznia 2008 r. zatytułowanej „W kierunku europejskiej strategii dotyczącej praw dziecka”, która wypowiada się w sposób jednoznaczny w wielu kwestiach i domaga się podjęcia kroków zmierzających do wzmocnienia praw dzieci (takich jak np. ujęcie praw dziecka we wszelkich zewnętrznych politykach Unii Europejskiej).

Na koniec, Pani Huck przedstawiła program Daphné III (2007-2013), będący europejskim narzędziem walki z przemocą wobec dzieci, młodzieży i kobiet, którego celem jest walka z wszelkimi formami przemocy i ochrona grup ryzyka. Budżet programu wynosi około 116 milionów euro, przez okres siedmiu lat. Docelowymi beneficjentami są dzieci, młodzież (12-25 r.ż.) oraz kobiety, które mogą być ofiarami przemocy. Beneficjentami finansowymi mogą być także instytucje publiczne i prywatne prowadzące działalność w tej dziedzinie tzn. władze samorządowe, uniwersytety, personel medyczny, organizacje pozarządowe, etc. Program ten pozwala między innymi sfinansować ponadnarodowe projekty, które angażują co najmniej dwóch partnerów europejskich z dwóch krajów członkowskich. Projekty ubiegające się o dofinansowanie mogą trwać od 12 do 24 miesięcy, a subwencje mogą osiągnąć w zależności od czasu trwania odpowiednio: 300 000 lub 600 000 euro. Na rok 2009, ogłoszono jeden nabór na projekty, podzielony na dwa programy: pierwszy dotyczący wsparcia funkcjonowania instytucji (termin składania wniosków do dnia 17 grudnia 2009) i drugi dotyczący

**Magiczny
Kraków**

projektów ponadnarodowych (termin składania wniosków: przełom kwietnia i maja 2010 r.)

Madame Rafik-Elmrini zgłosiła inicjatywę utworzenia Komisji do spraw dziecka, złożonej z członków „Klubu...”, której celem byłaby wymiana innowacyjnych doświadczeń każdego miasta. Misją tej komisji byłoby stworzenie wspólnego projektu, który kandydowałby do dofinansowania w ramach programu Daphne III.

W związku z przychyleniem się obecnych na spotkaniu przedstawicieli miast do propozycji powołania takiej komisji, wielu przedstawicieli miast zabrało głos, prezentując prowadzone w nich działania na rzecz ochrony praw dziecka: np. międzynarodowe seminarium dzieci w Debreczynie, utworzenie Dziecięcego Parlamentu i Młodzieżowej Rady Miasta w Starej Zagorze, prowadzenie szeroko zakrojonej kampanii uwrażliwiającej dzieci na poszanowanie ich praw i godności w Katowicach, objęcie opieką psychologiczną dzieci w Splicie, etc.

Podsumowując obrady, p. Rafik-Elmrini opowiedziała się za przyjęciem przez członków „Klubu...” ogólnej rezolucji, przypominającej o zobowiązaniach, jakich podejmują się miasta, które wzięły udział w tym spotkaniu, jak również o ich życzeniu, aby dołączyć do sieci „Miasta przyjazne dzieciom”.

[1] Sprawozdanie było redagowane przed ratyfikacją Traktatu Lizbońskiego przez te dwa kraje [przyp. tłum.]